

התובעים:

1. נמר אלקרינאוי ת.ז. 201455227

2. אסלאם קרינאוי ת.ז. 208895664

מרח' אלסלאם 31, רחט

ע"י ב"כ עוה"ד אריאל פרייברג מ.ר. 62254

כ"ד תמוז תשפ"ה, 20/07/2025 החלטה
 תיק 54773-06-24
 רש' בכיר/ה מור קרמר

ראיתי כתב ההגנה שהוגש מטעם נתבעת
 4.

*** נחתם דיגיטלית ***

כ"ה תמוז תשפ"ה, 21/07/2025 החלטה
 תיק 54773-06-24
 רש' בכיר/ה מור קרמר

הנתבעת 4 תבהיר האם כתב הגנתה
 מוגש אף באשר לנתבעים 1 ו- 2 וזאת
 עד ליום 14.09.25.

תז"פ ליום 15.09.25 עיון בהודעת
 נתבעת 4.

*** נחתם דיגיטלית ***

כ"ט ניסן תשפ"ו, 16/04/2026 החלטה
 תיק 54773-06-24
 שופטת חן מאירוביץ

דוא"ל: office@freiberg-law.com

התיק הועבר לטיפול.

נוכח השתלשלות ההליך, וההודאה בכיסוי הביטוחי תודיע הנתבעת 4
 ללא דיחוי האם מייצגת את הנתבעים 1 ו-2 שטרם התגוננו. עיון ליום
 23.4.26 קבלת הודעה הנתבעת 4.

דואר נע הנב, ישע 8543000

בשלב זה, נחוצה הכרעה בבקשת הנתבעת 3 לפסיקת הוצאות בשים
 לב להסכמות, כי התביעה כנגדה תדחה, וכפועל יוצא מכך תמחק גם
 ההודעה לצדדים שלישיים שהוגשה על ידה.

2. מוריס בן שטרית ת.ז. 069904217

טרם מתן החלטה בבקשה, מאפשרת לנתבעת 3 להגיש התייחסות
 לתגובת התובע והנתבעת 4 לעניין החיוב בהוצאות וזאת עד ליום
 28.4.26.

3. קרנית – הקרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים

עיון ליום 30.4.26- מתן החלטה בבקשה, והנחיות להמשך ההליך.

טל': 03-7111666 פקס: 037111661

דוא"ל: tviot@karnit.co.il

4. הראל חברה לביטוח בע"מ ח.פ. 520004078

מרח' אבא הלל 3, רמת גן, טל': 03-7547777

ע"י ב"כ עוה"ד ח. דוד חיות (מ.ר. 8979)

ואו מ. זילברברג (מ.ר. 12705) ואו מ. רוזנברג

ואו ה. טל ואו מ. זילברברג-קורן ואו א. אלטרמן-חיות

ע. פז ואו ד. הנג נחתם דיגיטלית ***

ואו י. פטמן-חיריק ואו ל. חסון ואו ג. קשת

ואו ע. חסון ואו ס. ליטרובניק

מרחוב אבא הלל 7 רמת גן 5252204

טל': 03-5755001 פקס': 03-5756420

דוא"ל: mail@hayut-zil.comכתב הגנה מטעם הנתבעת מס' 4

מועד קבלת כתב התביעה : 2.7.24

המועד האחרון להגשה : 20.7.25

כתב הגנה זה מוגש מטעם הנתבעת 4 (להלן : "הנתבעת") אשר תהיה מיוצגת ע"י באי כוחה הנ"ל.

חלק א' – תמצית הטענות

בפתח כתב ההגנה תטען הנתבעת כי בשלב זה טרם ידועים לה פרטי המלגזה המעורבת בתאונה נשוא התביעה ועל כן הינה שומרת על זכותה לתקן את כתב הגנתה ו/או להוסיף עליו פרטים ו/או לטעון כל טענה בשאלת הכיסוי הביטוחי כאשר יגיע אליה מידע נוסף ומעודכן ביחס למלגזה המעורבת בתאונה נשוא התביעה.

בהתאם לכך תטען הנתבעת כי הינה פועלת לבירור פרטי המלגזה המעורבת, אך עד להשלמת בירור זה, אין בידיה להכיר בכיסוי הביטוחי הנטען.

הנתבעת תטען כי לצורך השלמת הבדיקות בעניין הכיסוי הביטוחי יש צורך בקבלת מסמכים מהנתבעת 1 ולאחר קבלתם תוכל הנתבעת לגבש עמדתה בעניין הכיסוי והחבות.

יובהר כי הנתבעת שומרת על זכותה להוסיף, לתקן ולהשלים את טענותיה ככל שיידרש, לאחר קבלת כל המסמכים והשלמת הבירור.

חלק ב' – פירוט הטענות

1. מוכחש לפרטיו הנטען בסעיף 1 לכתב התביעה.
2. מוכחש לפרטיו הנטען בסעיף 2 לכתב התביעה.
3. מוכחש לפרטיו הנטען בסעיף 3 לכתב התביעה.
4. מוכחש לפרטיו הנטען בסעיף 4 לכתב התביעה, למעט היות הנתבעת חברת ביטוח.
5. מוכחש לפרטיו הנטען בסעיף 5 לכתב התביעה.
6. מוכחש לפרטיו הנטען בסעיף 6 לכתב התביעה.
7. מוכחש לפרטיו הנטען בסעיף 7 לכתב התביעה, לרבות כל חובת פיצוי מטעם הנתבעת.
8. מוכחש לפרטיו הנטען בסעיף 8 לכתב התביעה, לרבות הקשר הסיבתי בין הנזקים הנטענים אשר נגרמו לתובע, המוכחים כשלעצמם, לבין אירוע התאונה הנטען והמוכחש כשלעצמו.

- [illegible]

22. מוכחש לפרטיו הנטען בסעיף 22 לכתב התביעה, לרבות הקשר הסיבתי בין הנזקים הנטענים אשר נגרמו לתובע, המוכחשים כשלעצמם, לבין אירוע התאונה הנטען והמוכחש כשלעצמו.

23. מוכחש לפרטיו הנטען בסעיף 23 לכתב התביעה, על תוכן המסמכים המצורפים לו, לרבות הקשר הסיבתי בין הנזקים הנטענים אשר נגרמו לתובע, המוכחשים כשלעצמם, לבין אירוע התאונה הנטען והמוכחש כשלעצמו.

24. מוכחש לפרטיו הנטען בסעיף 24 לכתב התביעה, על תוכן המסמכים המצורפים לו, למעט היות התאונה תאונת עבודה.

הנתבעת שומרת על זכותה להגשת בקשה להבאת ראיות לסתור את קביעת המל"ל, לאחר קבלת כל התיעוד הרפואי מעברו של התובע ואיסוף תיק המל"ל – נ"ע המלא בעניינו של התובע.

25. מוכחש לפרטיו הנטען בסעיף 25 לכתב התביעה, על תוכן המסמכים המצורפים לו.

26. מוכחש לפרטיו הנטען בסעיף 26 לכתב התביעה, לרבות הקשר הסיבתי בין הנזקים הנטענים אשר נגרמו לתובע, המוכחשים כשלעצמם, לבין אירוע התאונה הנטען והמוכחש כשלעצמו.

27. מוכחש לפרטיו הנטען בסעיף 27 לכתב התביעה, לרבות הקשר הסיבתי בין הנזקים הנטענים אשר נגרמו לתובע, המוכחשים כשלעצמם, לבין אירוע התאונה הנטען והמוכחש כשלעצמו.

28. מוכחש לפרטיו הנטען בסעיף 28 לכתב התביעה, לרבות הקשר הסיבתי בין הנזקים הנטענים אשר נגרמו לתובע, המוכחשים כשלעצמם, לבין אירוע התאונה הנטען והמוכחש כשלעצמו.

29. מוכחש לפרטיו הנטען בסעיף 29 לכתב התביעה.

30. סמכות בית המשפט הנכבד אינה מוכחשת.

31. מוכחש לפרטיו הנטען בסעיף 31 לכתב התביעה, על כל סעיפי המשנה שבו, פירוט ראשי הנזק שבו והסכומים הנקובים בו.

הנתבעת תוסיף ותטען כדלקמן :

א. התאונה נשוא התביעה לא הסבה לתובע נזקים כספיים כלשהם, לא צמצמה ואף לא הפחיתה כלל את כושר השתכרותו ו/או תפקודו של התובע. התובע מבצע ולחילופין מסוגל לבצע את כל העבודות ו/או הפעולות אותן ביצע עובר לתאונה.

ב. כושר עבודתו והשתכרותו של התובע ו/או השתכרותו בפועל לא נפגעו עקב אירוע התאונה המוכחש, ולחילופין, כושר השתכרותו של התובע היה לקוי כבר עובר לאירוע התאונה המוכחש כשלעצמו.

ג. התובע לא נזקק ולא יזדקק לטיפול רפואי כלשהו ו/או לא נגרמו ולא ייגרמו לו הוצאות רפואיות ו/או הוצאות נסיעה ו/או ניידות. לחלופין, בהיות התאונה **תאונת עבודה** מכוסות כל הוצאותיו הרפואיות של התובע לרבות הוצאות הנסיעה לטיפולים ע"י המל"ל באמצעות קופ"ח.

לחלופין, ע"פ פרק ט' לחוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום התכנית הכלכלית לשנים 2009 ו-2010), התשס"ט-2009 שנכנס לתוקפו ב-1.1.10, הועברה האחריות למתן שירותים רפואיים הכלולים בתוספת השניה לחוק ביטוח בריאות ממלכתי התשנ"ד – 1994 וכן למתן השירותים הכלולים בצו שניתן לפי סעיף 8 (ז) לחוק האמור, מחברות הביטוח לקופות החולים, ועל כן אין התובעת זכאית לפיצוי כלשהו בגין טיפולים רפואיים הכלולים בתוספת השניה ובצו הנ"ל.

ד. לתובע לא נגרמו כל הפסדי פנסיה ו/או זכויות סוציאליות.

ה. לתובע לא נגרמו ולא ייגרמו כל הוצאות בגין עזרת אחר ו/או עזרה צד ג'.

ו. הנזקים הנטענים בכתב התביעה הינם מוגזמים, מופרכים ונטולי כל אחיזה במציאות.

ז. אין כל קשר סיבתי בין נזקי התובע, המוכחשים לכשעצמם, לבין התאונה נשוא התביעה.

ח. התובע לא עשת דבר ו/או לא עשה די להקטנת נזקיו הנטענים והמוכחשים כשלעצמם.

32. מוכחש לפרטיו הנטען בסעיף 32 לכתב התביעה.

33. מוכחש לפרטיו הנטען בסעיף 33 לכתב התביעה.

34. מוכחש לפרטיו הנטען בסעיף 34 לכתב התביעה ולרבות כל חובת פיצוי מטעם הנתבעת.

35. התובע מנוע מלטעון טענות עובדתיות חלופיות בהתאם לדין.

36. הנתבעת כופרת בכל חבות לפיצוי התובע בגין התאונה, בכל סכום שהוא ועפ"י כל חלוקה שהיא.

37. הנתבעת תטען כי מכל סכום שייפסק, אם ייפסק, ומכל סכום שיוכח, אם יוכח, ע"י התובע, יש לנכות את כל חתקבולים, חתשלומים, חחטבות וחזכויות שקיבל ו/או זכאי לקבל התובע מכל מקור שהוא, לרבות מהמל"ל, בחיות התאונה תאונת עבודה, כשהם משוערכים על פי דין.

38. הנתבעת שומרת על זכותה לתקן כתב הגנתה ו/או להוסיף עליו פרטים, אם וכאשר יגיע לידיה מידע נוסף ומעודכן באשר לנסיבות התאונה, לגבי עברו הרפואי של התובע בכלל ותאונות קודמות ו/או מאוחרות שעבר בפרט ולגבי מצבו הרפואי והכללי של התובע בהווה וזאת לאחר השלמת ההליכים המקדמיים.

39. טענות כתב הגנה זה הינן חילופיות ו/או משלימות בהתאם להקשרן.

אשר על כן מתבקש כבוד ביהמ"ש לדחות התביעה כלפי הנתבעת לגופה ולחייב התובעת בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד.

מיכל רוזנברג, עו"ד
ב"כ הנתבעת 4

התובעים:

1. נמר אלקרינאוי ת.ז. 201455227

2. אסלאם קרינאוי ת.ז. 208895664

מרח' אלסלאם 31, רחט

ע"י ב"כ עוה"ד אריאל פרייברג מ.ר. 62254

ואו יגאל רסקין

מרח' אבא הלל 7, רמת גן 5252204

טל': 03-7412358 פקס: 03-3180983-077

דוא"ל: office@freiberg-law.com

- נ ג ד -

הנתבעים:

1. גידולי אנו בע"מ ח.פ. 512548819

דואר נע הנגב, ישע 8543000

דואל: bitanml@netvision.net.il

2. מוריס בן שטרית ת.ז. 069904217

3. קרנית – הקרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים

דרך מנחם בגין 23, תל אביב 66182

טל': 03-7111666 פקס: 03-7111661

דוא"ל: tviot@karnit.co.il

4. הראל חברה לביטוח בע"מ ח.פ. 520004078

מרח' אבא הלל 3, רמת גן

טל': 03-7547777

ע"י ב"כ עוה"ד ת. דוד חיות (מ.ר. 8979)

ואו מ. זילברברג (מ.ר. 12705) ואו מ. רוזנברג

ואו ה. טל ואו מ. זילברברג-קורן ואו א. אלטרמן-חיות

ע. פז ואו ד. הניג ואו א. ברק ואו ב. זק

ואו י. פטמן-חיריק ואו ל. חסון ואו ג. קשת

ואו ע. חסון ואו ס. ליטרובניק

מרחוב אבא הלל 7 רמת גן 5252204

טל': 03-5755001 פקס': 03-5756420

דוא"ל: mail@hayut-zil.com

תגובה לבקשה למינוי מומחים רפואיים

בתגובה לבקשת התובע למינוי מומחה רפואי בתחום רפואת הכאב ובתחום השיקומי, מתכבדת הנתבעת להודיע כי הינה מתנגדת לבקשה וזאת מהנימוקים כדלקמן:

1. בפתח הדברים תטען הנתבעת כי טרם התקבל אצל תיק המל"ל המלא ועל כן הינה שומרת על זכותה להגיש בקשה להבאת ראיות לסתור את קביעת המל"ל, לאחר קבלת מלוא תיק המל"ל ומלוא התיעוד הרפואי בעניינו של התובע.

הבקשה למינוי מומחה בתחום הכאב

2. הנתבעת תטען כי התאונה בה נפגע התובע הינה תאונת עבודה שהוכרה ככזו ע"י המל"ל ולתובע נקבעה במל"ל נכות ע"פ דין בהתאם לסעיף 6' לחוק הפלת"ד. בהתאם אין מקום לדון בבקשת התובע למינוי מומחה בתחום הכאב ודינה להדחות על הסף.

ככל שהתובע חולק על קביעות המל"ל בעניינו עליו לפנות לביחמ"ש בבקשה להביא ראיות לסתור ולא בדרך שנקטה על ידו ועל כן דין הבקשה למינוי מומחים רפואיים להדחות על הסף.
מבלי לגרוע מהאמור לעיל ולמען הזהירות תוסיף הנתבעת ותטען כדלקמן:

3. עיון בפרוטוקולי הועדות הרפואיות שצורפו לכתב התביעה מעלה כי התובע העלה בפני ועדות המל"ל את מלוא טענותיו, לרבות בתחום הכאב, והנכות שנקבעה לו במל"ל הביאה בחשבון את תלונותיו אלה, ואין אפוא כל מקום למינוי מומחה בתחום הכאב וכאמור ככל שהתובע חולק על קביעת הועדה הרפואית במל"ל, עליו להגיש בקשה להבאת ראיות לסתור.

וידגש – התובע לא התייחס בבקשתו למינוי מומחה הכאב לקביעות המל"ל – נ"ע המהוות קביעה ע"פ דין, ועתר באופן לקוני למינוי מומחה בתחום הכאב חרף קיומה של קביעה ע"פ דין ובנסיבות אלה ברור שדין הבקשה כפי שהוגשה להדחות על הסף.

ככל שהתובע סבור שיש הצדקה למינוי מומחה בתחום הכאב חרף קיומה של נכות ע"פ דין כאמור, כי אז עליו להתכבד ולהתייחס לקביעות המל"ל, להבהיר האם התלונות בתחום הכאב הועלו בפני ועדות המל"ל ומה היתה הקביעה ביחס אליהן, וכל עוד לא עשה כן לא ניתן להזקק לבקשתו ודינה להדחות על הסף, תוך שידגש כי לטענת הנתבעת התלונות בתחום הכאב הועלו בפני הועדות הרפואיות ואלה התייחסו אליהן.

דברי התובע	
פירוט הליקויים מפי התובע ובאי כוחו	
שלחתי תיעודים אחרונים, לא חל שיפור במצבו. מטופל הן במסגרת מרפאות החוץ בבית חולים סורוקה, מרפאת כף רגל קרסול והן במסגרת הקהילה. בתחום הכאב סובל מכאבים עזים מאוד שהטיפול בהם ניתן בין היתר בקנאביס. הוא תלוי בעזרת הזולת ולצורך התניידות הוא נזקק למגף דריכה ולקביים שבהעדרם אינו מסוגל ללכת מחמת קשיי דריכה והעובדה כי הרגל עקומה. שלושה רופאים המליצו לו על ניתוח לביצוע מניפולציה ולשחרור הידבקות אולם ציינו הרופאים כי הניתוח עשוי לשפר אך לא יהיה שיפור באכילס ובכאבים. הניתוח נדחה עקב המלחמה. הוא כרגע לא מסוגל להתנייד ללא עזרים גם לטווח קצר	עורך דין

4. הנתבעת תוסיף ותטען למען הזהירות כי גם אילו לא הייתה קיימת בעניינינו קביעה ע"פ דין, לא היה מקום להיעתר לבקשה למינוי מומחה כאב, שכן ע"פ הפסיקה אין די בקיומן של תלונות על כאבים כדי להצדיק מינוי מומחה בתחום הכאב, שאם לא תאמר כן – בכל תיק ותיק בו נקבעה נכות רפואית צמיתה, יהיה מקום למינוי מומחה בתחום זה.

וידוגש - תקנות חמ"ל אינן מעניקות נכות בגין "כאב" אלא בגין חבליה הרפואית מקור הכאב וגם מטעם זה אין כל מקום למינוי מומחה בתחום זה.

מבלי לגרוע מהאמור לעיל תוסיף הנתבעת ותטען כי ע"פ פסיקתו של ביהמ"ש העליון ברע"א 3504/11 שי ששון נ. מגדל חברה לביטוח בע"מ (פורסם במאגר נבו) :

"... ככלל ימונה מומחה נפרד בתחום הכאב מקום בו ישנה ראשית ראייה לכך שהכאב מוביל לתסמונת כרונית, אשר נבדלת באופן ניכר מהתחומים הרפואיים שבהם מוזכר מומחים. במקרים רבים אחרים הכאב הוא פועל יוצא של בעיות רפואיות ספציפיות, ואז ניתן, בדרך כלל להסתפק בחוות דעתם של המומחים בתחומים הרלוונטיים או של הוועדות הרפואיות של המוסד לביטוח לאומי. אכן, יתכנו מקרים שבהם יסבול תובע מתסמונת כאב כרונית נפרדת, ובמקביל יסבול גם מכאבים שמקורם בבעיה רפואית ספציפית אחרת. במקרה כזה, אין לשלול מינוי מומחה נפרד בתחום הכאב, אפילו אם הכאבים הספציפיים קיבלו כבר ביטוי בחוות דעת של המומחה בתחום הרלוונטי..."

5. לאור האמור לעיל, נוכח קיומה של קביעה ע"פ דין ובהינתן העובדה שתלונות התובע בתחום הכאב נדונו ע"י ועדות חמ"ל, תטען הנתבעת כי התובע אינו רשאי לעתור בבקשה למינוי מומחה רפואי בתחום הכאב ודינה להדחות על הסף.

6. **בכל הנוגע לבקשת למינוי מומחה בתחום השיקומי** - הרי שדין הבקשה להדחות. נכותו של התובע שהינה מורכבת מנכות אורתופדית ונפשית אינה מחייבת צרכים מיוחדים ואין עסקין בפגיעה רב מערכתית המצריכה מינוי מומחה שיקומי.

לעניין זה מופנה ביהמ"ש הנכבד לת"א (י-ם) 317/90 ריבחי אבו ריאן ואח' נגד סעדי אלסעדה ואח' (לא פורסם) שם נדחתה בקשת תובע, שנכותו המשוקללת עמדה על 81.2% נכות, למינוי מומחה שיקומי.

כב' הנשיא זיילר סיכם בפסה"ד באילו מקרים ראוי למנות מומחה שיקומי, וכך נפסק :

"...יש ושילוב של נכויות מחייב מינוי מומחה מקשר ומגשר בין הנכויות, ותפקיד זה מוטל בדרך - כלל על רופא שיקומי. יש גם שההתבטאות הדומיננטית של נכות בחיי היום-יום מתרכז בצורך בהשגחה וטיפול יומיומיים ומתמידים (למשל במצב של 'צמח'). יש גם שהדומיננטיות שבמצב הרפואי היא בטיפול רפואי אינטנסיבי. במצבים כאלה ודומיהם נוהגים למנות מומחה שיקומי.

כשמדובר במספר נכויות, ברור שכל מומחה בתחום כל אחת מהנכויות מכיר ויודע את תחומו שלו יותר מהמומחה השיקומי. כשניתן לעמוד על טיב כל נכות וכשניתן לתחום את גילוייה

הפונקציונליים והטיפוליים מבלי שפעולה זו של תחימה וגילוי תעורפל עקב ריבוי הנכויות, אין צורך במינוי מומחה שיקומי. אחרי הכל מומחה שיקומי יודע בכל תחום פחות משיועד המומחה לאותו תחום. רק כשנקודות התפר בין הגילויים החיצוניים הפונקציונליים או הטיפוליים של הנכויות השונות יוצרות חפיפה, ערפול ואי-בהירות, רק כשקשה או כשאי אפשר לעמוד על מכלול תפקודו של הנפגע או של הטיפול בו, רק אז יש צורך במינוי מומחה שיקומי..."

(החדגשה במקור – מ.ר.)

ביהמ"ש העליון כבר פסק לא אחת כי מינוי מומחים בתחום השיקום אינו נעשה כדבר שבשגרה (רע"א 7563/01 ליבי בן שלום נ. סהר חברה לביטוח בע"מ ואח') (פורסם במאגר נבו) והנתבעת תטען כי המקרה שלפנינו אינו בא בגדר אותם מקרים חריגים בהם יש להיעתר לבקשה.

בעניינינו אין כל מניעה שביהמ"ש הנכבד יקבע צרכיו של התובע ויכולת תפקודו על סמך הנכות אשר נקבעה לתובע ע"י המל"ל ועל יסוד הראיות שיובאו בפניו, ללא צורך במינוי מומחה בתחום השיקומי, שכן אין עסקינן בעניינינו במקרה בו קיימים צרכים מיוחדים שנדרשת לגביהם התייחסות ספציפית של מומחה שיקומי.

לעניין זה מופנה ביהמ"ש הנכבד להחלטת כבוד הנשיאה גילאור בת.א. (מחוזי חיפה) 810/01 עזבון המנוח לוצקו ולרי ואח' נ. סהר חברה לביטוח בע"מ ואח' (פורסם במאגר נבו), שם דחה ביהמ"ש בקשה למינוי מומחה שיקומי לתובעת בת 18 שנקבעה לה נכות בשיעור 60% בגין המיפלגיה, נכות בשיעור 20% בגין אפילפסיה, נכות בשיעור 20-25% בתחום הנפשי ונכות בשיעור 10% בגין פגיעה קוגניטיבית וכן נכות בגין צלקות, תוך שהוא קובע כי: "... מהראיות שהובאו עד כה, מכלול נכויותיה של התובעת כפי שנקבעו ע"י המומחים הרפואיים, לא נדרש מינוי מומחה רפואי שיקומי כי השאלות גבי יכולותיה, תפקודה וצרכיה, שאינם צרכים מיוחדים, נתונים לשיקול דעת ביהמ"ש..."

7. בנוסף תטען הנתבעת כי התאונה הוכרה ע"י המל"ל כתאונת עבודה ועל כן נושא המל"ל בכל הוצאותיו הרפואיות של התובע, ובנוסף עשוי התובע להיות זכאי לשיקום מקצועי וגם מטעם זה אין מקום למינוי מומחה שיקומי.

8. לחלופין ולמען הזהירות תטען הנתבעת כי יש לדחות את ההכרעה בשאלת הצורך במינוי מומחה שיקומי, לשלב מאוחר יותר של המשפט, לאחר שיובאו בפני ביהמ"ש הנכבד ראיות שיש בהן כדי ללמד על הצורך במינוי מומחה שיקומי.

ביהמ"ש הנכבד מופנה לת"א (ב"ש) 440/88 המ' 111/89 מסיקה נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ (לא פורסם) שם נפסק ע"י כב' השופט ריבלין כדלקמן:

"... לעיתים ראוי לדחות את ההכרעה בדבר מינוי מומחה כאמור... לשלב מאוחר יותר של המשפט, לאחר שבאו ראיות שמצביעות על הצורך להאיר את פגיעותיו של הנפגע מזווית שונה מזו הנלמדת מן הקביעה בדבר הנכות הרפואית..."

לעניין זה מופנה ביהמ"ש הנכבד גם לרע"א 5124/93 הנ"ל, שם נקבע מפורשות ע"י כב' השופט שי' לויך: "... ואכן הפרקטיקה המקובלת והראויה היא שהשאלה אם למנות מומחה שיקומי אם לאו, במקרים מהסוג שלפנינו, מקום ששאלה זאת עומדת על הפרק, צריכה להיחתך רק לאחר חקירתו של המומחה, אם אמנם הוא נתבקש לחקירה. מבחינה זו יהיה להחלטה הנוכחית ערך של הנחייה כללית..."

9. לאור כל האמור לעיל תטען הנתבעת כי יש להחיל את הלכות בתי המשפט כמפורט לעיל ולקבוע כי אין מקום מינוי מומחה שיקומי כלל ולחילופין לקבוע כי יש לדון בבקשה רק לאחר שמיעת הראיות.

10. הנתבעת שומרת על זכותה לתקן תשובתה לבקשה ו/או להוסיף עליה פרטים כאשר יגיע לידיה מידע מעודכן באשר לעברו הרפואי של התובע בכלל ותאונות קודמות שעבר בפרט ומצבו הרפואי לאחר אירוע התאונה דגן לרבות קבלת תצהיר תשובות לשאלון וגילוי מסמכים.

מיכל רוזנברג, עו"ד

ב"כ הנתבעת 4